یادداشت

قانون قدرت یا قانون جنگل به‌جای نظم قراردادی

اسلام ذوالقدریور: تاریخ اروپا را می‌توان تاریخ دگرگونی سیاست‌گذاری عمومی و گذار حکمرانی نظم کهنه «قانون زور» به حکمرانی نوین «قرارداد اجتماعی» یا الگوی لیبرال‌دموکراسی پساجنگ دوم جهانی دانست. اروپایی که از دوران تاریک حکمرانی وحشت به دوران روشنی نسبی لیبرال‌دموکراسی و ریزش دیوارهای ایدئولوژیک مانند دیوار برلین، گذاری موفق و کم‌نظیر داشته، الگوی حکمرانی مطلوب برای نظام جهانی را برسازی کرده و نظم نوین را تعریف و مدیریت کرده است. گذار حکمرانی نامطلوب و ستیزه‌جوی اروپایی به حکمرانی مطلوب و ساختارگرای جهانی که خود را پیرو قراردادها و معاهدات بین‌المللی، نهادها و ساختارهای جهانی مانند سازمان ملل و... می‌دانست، روزنه‌ای کوچک به جهانی آرمانی یا آرمان‌شهری بود که بسیاری از ادیان، ایدئولوژی‌ها و شهروندان سال‌ها در جست‌وجوی آن بودند. این روزنه کوچک اروپا به جهان آرام و پایان عصر وحشت که در دوران هراس جنگ سرد نیز ادامه داشت، اکنون در میانه دهه سوم قرن ۲۱ از سوی برخی بازیگران ناآرام و ستیزه‌جوی نظام جهانی در حال بسته‌شدن است. چندین دهه سیاست اعلامی و نمایشی قدرت‌های اروپایی درباره نظم نوین و نظام جهانی، در سه سال اخیر فروپاشیده و اعتبار جهانی اروپا پایمال سیاست‌های حمایت از اسرائیل شده است. حمایت آشکار قدرت‌های اروپایی از اسرائیل در تهاجم فراگیر به کشورهای منطقه به‌ویژه کشتار بیش از ۶۸ هزار فلسطینی در دو سال اخیر، مؤلفه‌ای از بازگشت قدرت‌های اروپایی به چارچوب بازی قدرت یا قانون جنگل است. چنین تغییر الگویی، بازآفرینی دوران تاریک قانون زور و جنگ‌های دینی و نژادی است که جلوه برجسته آن را می‌توان در سخنان فردریش مرتس (Friedrich Merz) نخست‌وزیر آلمان دید که به‌صراحت می‌گوید: ما شاهد پایان موقت نظمی هستیم که بر پایه قوانین بین‌المللی و چندجانبه‌گرایی شکل گرفته بود. اکنون در دوره‌ای قرار داریم که در بسیاری از نقاط، قانون قدرت جای قانون بین‌المللی را گرفته است. چه کسی در اروپا سلاح‌های سنگرشکن در اختیار دارد تا بتواند برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند؟ چه کسی توان آن را دارد که طرف‌های درگیر را به آتش‌بس وادار کند؟ کدام کشور اروپایی می‌تواند نه‌تنها حماس را تهدید به خلع سلاح کند، بلکه در صورت لزوم، آن را به اجرا هم بگذارد؟ ما در دوره گذار به زمانی هستیم که قدرت بار دیگر نقش محوری پیدا کرده و توافق‌های مبتنی بر قواعد در حال عقب‌نشینی‌اند. این سخنان نخست‌وزیر آلمان که کشورش در دوران هیتلر نمادی از قدرت‌های ویرانگر عصر وحشت دهه چهارم و پنجم قرن ۲۰ است، نشان می‌دهد سیاست‌گذاران ارشد اروپا در حال بازنویسی راهبردهای خود برای گذار از دوران نظم کنونی به نظمی جدیدتر هستند. نظم نوینی که باز هم دارای استانداردهای غربی بوده و مؤلفه بازآفرینی قدرت و هژمونی مطلق قدرت‌های بزرگ مانند ایالات متحده آمریکا را دارد. فردریش مرتس به‌صراحت از دوران گذار روابط بین‌الملل از روند چندجانبه‌گرایی و معاهدات بین‌المللی به روند قدرت‌گرایی و هژمون ابرقدرت سخن می‌گوید. این سخنان را می‌توان مؤلفه‌ای از پذیرش برتری زور بر قانون یا قرارداد اجتماعی دانست؛ برتری زور بر قانون که در چارچوب قانون جنگل و برتری شکارچیان و البته سلطان جنگل تفسیرپذیر است. سخنان نخست‌وزیر آلمان درباره گذار از نظم پیشین به نظمی جدید بر بنیان برتری زور و قدرت را می‌توان در محورهای زیر بررسی کرد:

۱. فروپاشی قانون بین‌الملل و چندجانبه‌گرایی: سخنان آقای مرتس به‌عنوان رهبر یک قدرت بزرگ اقتصاد و تجارت قاره اروپا که می‌تواند رویکرد رسمی اتحادیه اروپا نیز قلمداد شود، اعلام رسمی پایان نظم کنونی بر بنیان چندجانبه‌گرایی و نهادگرایی بین‌الملل است. نظم کنونی که بر نهادگرایی و مرکزیت حقوق بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد، یونسکو، دیوان کیفری بین‌المللی و... استوار بوده، در چند سال اخیر به نظمی جدید که آنارشی جهانی است، تغییر ماهیت داده و تمام ارکان این نظم دچار فروپاشی شده است. فروپاشی نظم نهادگرا و پایان چندجانبه‌گرایی نظام جهانی که بیشتر با قدرت‌نمایی ایالات متحده آمریکا تحلیل می‌شود، تمام اصول روابط بین‌الملل برخاسته از کنفرانس وین ۱۸۱۵ را شکننده کرده و گونه‌ای جدید از همسازی اقتصاد و امنیت را برای ابرقدرت شکل داده که با رویکرد اقتصاد و امنیت نظم چندجانبه‌گرا و تجارت همگانی، بسیار متفاوت است.

۲. قانون قدرت یا قانون جنگل: رویکرد قدرت‌های بزرگ غربی به‌ویژه ایالات متحده آمریکا در چند سال گذشته تنها در چارچوب الگوی قانون قدرت یا قانون جنگل تحلیل می‌شود. قانون قدرت که قدرت‌های بزرگ مانند گونه شکارچیان (گوشت‌خوار) جنگل می‌تواند دیگر بازیگران یعنی شکار (غیر گوشت‌خوار) را شکار کرده یا سرکوب کنند. آنچه نخست‌وزیر آلمان به‌عنوان «قانون قدرت» در قرن ۲۱ توصیف کرده، با این اندیشه هانس جی مورگنتا، اندیشمند رئالیست روابط بین‌الملل، همخوانی دارد که می‌گوید: «قدرت ممکن است شامل هر چیزی بشود که کنترل انسان بر انسان را به وجود آورده، حفظ می‌کند».

پرسش‌های طرح‌شده از سوی فردریش مرتس، تنها یک پاسخ دارند؛ ایالات متحده آمریکا به‌عنوان تنها قدرت برتر و مجری قانون قدرت در نظام جهانی که پاسخی روشن به پرسش‌های نخست‌وزیر آلمان است که می‌پرسد:

چه کسی در اروپا سلاح‌های سنگرشکن در اختیار دارد تا بتواند برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند؟ چه کسی توان آن را دارد که طرف‌های درگیر را به آتش‌بس وادار کند؟ کدام کشور اروپایی می‌تواند نه‌تنها حماس را تهدید به خلع سلاح کند، بلکه در صورت لزوم، آن را به اجرا هم بگذارد؟ این پرسش‌ها و رفتار زورمدار ایالات متحده آمریکا درباره جنگ اوکراین، جنگ غزه و... بلکه جنگ تعرفه آمریکا علیه همه، نشان می‌دهد قانون جنگل که عنوان محترمانه آن قانون قدرت است، بر روابط بین‌الملل حاکم شده و گذار دردناک بازگشت به دوران وحشت و جنگ همگانی شکل گرفته است. در چنین وضعیتی، قدرت‌های بزرگ اروپا مانند آلمان نیز اظهار ناتوانی کرده و برتری سلطان جنگل را می‌پذیرند.

۳. انتقال قدرت اروپا به آمریکا: پایان موقت نظم نهادگرای کنونی را که آقای مرتس از آن پرده برداشتند، باید برسازی نظم نوینی دانست که گویای یک انتقال قدرت از اتحادیه اروپا به ایالات متحده آمریکا است. نظم کنونی جهان که نظامی نهادگرا با مؤلفه‌هایی مانند کنشگری اتحادیه اروپا و ناتو فراتر از کنش سازمان ملل متحد داشت، قدرت نسبی اتحادیه اروپا را در مناسبات قدرت نمایش داده بود که بیشتر بر چندجانبه‌گرایی و تمایل فراگیر اتحادیه اروپا برای نقش‌یابی در رویدادهای بین‌المللی استوار بود. ادعای نخست‌وزیر آلمان درباره پایان موقت نظم کنونی را می‌توان جلوه‌ای از یک انتقال قدرت از اروپا به ایالات متحده آمریکا دانست که دولت‌های اروپایی، هژمونی دولت ایالات متحده بر اروپا را پذیرفته‌اند. سیاست قدرت که همواره بر نظام جهانی حاکم بوده، در هر دوره‌ای با گونه یا درجه‌ای متفاوت به طبقه‌بندی نظام جهانی و نظم جهانی منجر شده، دارای بازیگرانی است که گاه دو ابرقدرت ایالات متحده آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی هستند، گاهی تنها یک ابرقدرت به نام ایالات متحده آمریکا و در سال‌های نخستین قرن ۲۱ در چارچوب چندجانبه‌گرایی باز هم قدرت‌های بزرگ مانند روسیه، چین، اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا به تقسیم منابع و قدرت جهانی میان خود پرداخته‌اند.

در سال‌های گذشته به‌ویژه پس از تهاجم فراگیر اسرائیل به کشورهای همسایه و قدرت‌یابی مجدد دونالد ترامپ، روند جدید سیاست قدرت با رویکرد انتقال قدرت از اتحادیه اروپا به ایالات متحده آمریکا شکل گرفته است. اگر بپذیریم که جغرافیا از سیاست پیروی می‌کند و سیاست از قدرت پیروی کرده و برساخته می‌شود، باید قدرت را زیربنای نظم جهانی و روابط بین‌الملل دانست. نقش‌یابی دوباره ایالات متحده به‌عنوان یک رهبر جهانی با قدرت مطلق پایان یا آغاز یک مسئله نظام جهانی را می‌توان جلوه‌ای مهم از برقراری قانون قدرت در نظام جهانی برشمرد. برقراری قانون قدرت یا همان گذار نظام جهانی به قانون قدرت و زور را که فردریش مرتس، نخست‌وزیر آلمان به آن اشاره داشته، می‌توان الگوی انتقال قدرت از اتحادیه اروپا به ایالات متحده آمریکا دانست که ممکن است از سوی دیگر قدرت‌های جهانی نیز اعمال شود و آنان قدرت یا بخشی از قدرت خود را به ایالات متحده واگذار کنند.

«شرق» از تأثیر انتخابات پیش‌روی عراق بر مناسبات تهران-بغداد گزارش می‌دهد

آزمون سرنوشت

مالک مصدق: ششمین دوره انتخابات پارلمان عراق قرار است در تاریخ ۱۱ نوامبر (۲۰ آبان) برگزار شود؛ انتخاباتی که ناظران سیاسی از هم‌اکنون آن را نقطه عطفی در توازن قدرت داخلی و منطقه‌ای بغداد می‌دانند. کمیسیون عالی مستقل انتخابات عراق اعلام کرده است ۲۱ میلیون نفر واجد شرایط رأی‌دادن هستند و از میان بیش از هفت هزار نامزد از ۳۱ ائتلاف سیاسی، قرار است ۳۲۹ کرسی پارلمان را پر کنند؛ پارلمانی که وظیفه دارد رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر و وزیران کلیدی کابینه آینده را تعیین کند. در همین حال، دولت عراق برای برگزاری امن انتخابات، نخستین مانور شبیه‌سازی تأمین امنیت حوزه‌های رأی‌گیری را برگزار کرده و بیش از یک‌میلیون و ۲۵۰ هزار کارت بیومتریک میان رأی‌دهندگان توزیع شده است. این انتخابات در شرایطی برگزار می‌شود که عراق هم‌زمان با بحران‌های اقتصادی ناشی از نوسان قیمت نفت، چالش بیکاری و روند کُند بازسازی زیرساخت‌ها روبه‌رو است. بااین‌حال، در کنار مسائل داخلی، فضای سیاسی بغداد در هفته‌های اخیر بیش از هر زمان دیگری تحت تأثیر تحرکات و مواضع تند مقامات آمریکایی قرار گرفته است؛ مواضعی که نشان می‌دهد واشنگتن به انتخابات ۲۰ آبان نه صرفا به چشم یک رخداد سیاسی داخلی، بلکه به‌مثابه فرصتی برای بازتعریف مهندسی قدرت در عراق و کل منطقه می‌نگرد.

سایه سنگین واشنگتن بر بغداد

در آستانه انتخابات، فضای عراق با مجموعه‌ای از اظهارات و اقدامات مداخله‌جویانه از سوی مقامات آمریکایی روبه‌رو شده است. در رأس این تحرکات، حضور و فعالیت «مارک ساوایا»، فرستاده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا در امور خاورمیانه، قرار دارد که با لحنی بی‌سابقه از خلع سلاح نیروهای بسیج مردمی عراق (الحشدالشعبی) سخن گفته و مدعی شده است انتخاب مسئولان پست‌های کلیدی دولت آینده، ازجمله ریاست‌جمهوری، نخست‌وزیری، وزارتخانه‌های کشور، دفاع، نفت، دارایی و ریاست بانک مرکزی در «حیطه تصمیم واشنگتن» قرار دارد. هم‌زمان، پیت هگست، وزیر دفاع آمریکا، به‌تازگی در تماس تلفنی با همتای عراقی خود از عملیات نظامی قریب‌الوقوع در منطقه خبر داده و به بغداد هشدار داده است از هرگونه دخالت در این عملیات خودداری کند. تهدید علنی آمریکا در این تماس تلفنی، از دید ناظران، نشانه‌ای از بازگشت زبان تهدید و فشار به سیاست خاورمیانه‌ای واشنگتن است؛ زبانی که در دوره‌های پیشین انتخابات عراق نیز سابقه داشته است. تحلیلگران در بغداد می‌گویند هدف اصلی این فشارها، تعیین مرز جدیدی میان دولت و گروه‌های مقاومت عراق است. به باور آنان، آمریکا در پی آن است که با استفاده از فضای انتخابات، معادله امنیتی و سیاسی عراق را بازتعریف کند؛ به‌گونه‌ای که نقش نیروهای حشدالشعبی و جریان‌های سیاسی نزدیک به آنها کاهش یابد و جای خود را به نیروهای نزدیک‌تر به محور غربی بدهند.

بی‌طرفی بغداد در میانه تنش تهران-واشنگتن

در مقابل فشارهای دولت ترامپ درباره تعیین تکلیف حشدالشعبی و دیگری گروه‌های عراقی که ادعا شده نزدیک به ایران هستند، مقامات دولت تلاش کرده‌اند در مواضع عمومی خود نوعی بی‌طرفی و توازن دیپلماتیک را حفظ کنند. در همین زمینه فؤاد حسین، وزیر خارجه عراق، در گفت‌وگو با شبکه العربیه با تأکید بر روابط تاریخی و جغرافیایی کشورش با ایران گفته بود: «ما هم‌زمان علاقه‌مندیم روابط خود با ایالات متحده را ادامه دهیم و این دو رابطه را در چارچوب منافع عراق تنظیم کنیم». او تأکید کرد: «بغداد در قبال اختلافات تهران و واشنگتن، موضع میانجیگرانه دارد، نه جانب‌دارانه». با وجود این مواضع رسمی، بسیاری از ناظران بر این باورند که فشار واشنگتن برای مهندسی سیاسی پس از انتخابات پارلمانی عراق به شکلی محسوس در حال افزایش است. از دید آنان، آمریکا قصد دارد از طریق شبکه‌های دیپلماتیک، امنیتی و رسانه‌ای خود، ترکیب دولت آینده عراق را به‌گونه‌ای هدایت کند که با اهداف ایالات متحده در منطقه همسو باشد.

تلاش برای مهندسی جدید منطقه‌ای علیه محور مقاومت

به گفته منابع سیاسی و امنیتی عراق، ایالات متحده در این مرحله نه‌تنها به دنبال تثبیت نفوذ خود در بغداد، بلکه در پی مهندسی مجدد نظم منطقه‌ای با محوریت تضعیف روابط عراق و ایران است. در این چارچوب، مأموریت مارک ساوایا، فرستاده ویژه آمریکا در امور عراق را می‌توان بخشی از پروژه بزرگ‌تری دانست که هدف آن بازتعریف ائتلاف‌های منطقه‌ای، تغییر موازنه امنیتی در مرزهای شرقی سوریه و عراق و بازگشایی مسیرهایی برای حضور مستقیم‌تر واشنگتن در این کشور است.

در این میان، حشدالشعبی به‌عنوان نیرویی رسمی و قانونی در ساختار دفاعی عراق، به یکی از محورهای اصلی فشار واشنگتن تبدیل شده است. مقامات آمریکایی بارها این نیرو را هدف اتهاماتی قرار داده‌اند، اما منابع عراقی تأکید دارند که این اتهامات بخشی از جنگ روانی و رسانه‌ای غرب برای مشروعیت‌زدایی از نیروهای قانونی عراق است. یکی از تحلیلگران سیاسی عراقی در گفت‌وگو با رسانه‌های منطقه‌ای گفته است: «پیام واشنگتن روشن است؛ یا گروه‌های مسلح باید به دولت بپیوندند و سلاح را زمین بگذارند یا در فهرست تهدیدات آمریکا باقی خواهند ماند».

وقتی پای تحریم عراق به میان می‌آید

این مواضع و فشارهای ضدایرانی آمریکایی‌ها در آستانه انتخابات پارلمانی عراق، در کنار تحریم‌های اخیر وزارت خزانه‌داری آمریکا علیه شرکت‌ها و اشخاص عراقی، به‌ویژه شرکت دولتی «المهندس» وابسته به حشدالشعبی، نشان‌دهنده افزایش دامنه فشار اقتصادی و امنیتی واشنگتن است. هرچند وزارت ارتباطات عراق اعلام کرده که قراردادهای این شرکت با دولت مطابق با قانون و در چارچوب مناقصات رسمی انجام شده، اما دولت عراق این اقدام آمریکا را «تأسف‌بار» و برخلاف روح همکاری دوجانبه خوانده است. از دید ناظران، این فشارها در یک سطح وسیع‌تر به دنبال مهار قدرت نیروهای غیردلخواه واشنگتن در ساختار سیاسی آینده عراق است؛ همان نیروهایی که پس از شکست داعش و در دوره بازسازی عراق، نقش مؤثری در حفظ ثبات داخلی ایفا کرده‌اند. تحلیلگران معتقدند واشنگتن از مسیرهای مختلف، ازجمله انتخابات، رسانه‌ها و تهدید نظامی، در پی آن است که این نقش را محدود و جایگزین نیروهایی کند که به سیاست‌های آمریکا و متحدان منطقه‌ای‌اش نزدیک‌تر هستند. در همین حال، برخی تحلیلگران منطقه‌ای هشدار داده‌اند آرایش نظامی جدیدی در منطقه در جریان است که ممکن است به‌طور غیرمستقیم عراق را نیز درگیر کند. به باور آنان، احتمال اقدام هماهنگ آمریکا و اسرائیل علیه برخی نیروهای مقاومت در خاک سوریه یا مناطق مرزی عراق و سوریه وجود دارد؛ اقدامی که می‌تواند به بحرانی تازه در روابط بغداد و واشنگتن منجر شود. با وجود همه این تحولات، مقامات عراقی تلاش دارند انتخابات پیش‌رو را به‌عنوان فرصتی برای تثبیت دموکراسی و استقلال تصمیم سیاسی کشور معرفی کنند. وزیر خارجه عراق به‌تازگی در گفت‌وگویی تأکید کرده که برگزاری منظم انتخابات در عراق «نشانه بلوغ سیاسی» این کشور بوده و دولت بغداد درصدد است با تکیه بر اصول قانون اساسی، مانع از تبدیل عراق به صحنه رقابت قدرت‌های خارجی شود.

رقابت در سایه فشار

در چنین فضایی، رقابت انتخاباتی در عراق به‌طور هم‌زمان تحت تأثیر دو روند قرار گرفته است؛ مطالبات داخلی برای اصلاح و مقابله با فساد و فشار خارجی برای تغییر توازن سیاسی. این وضعیت باعث شده انتخابات ۲۰ آبان از یک رویداد سیاسی معمول، به آزمونی برای استقلال سیاسی و آینده روابط خارجی عراق تبدیل شود. ناظران می‌گویند آمریکا در پی آن است که از طریق ائتلاف‌های سیاسی نزدیک به خود، نفوذ بیشتری در پارلمان و دولت آینده کسب کند تا بتواند مسیر سیاست بغداد را در حوزه‌های انرژی، امنیت و روابط منطقه‌ای به سود خود بازتعریف کند. در مقابل، جریان‌های سیاسی متنوع عراقی، از شیعه و سنی تا کردها، بر حفظ توازن در روابط خارجی و تکیه بر اصل حاکمیت ملی تأکید دارند. در مجموع، هرچند واشنگتن در آستانه انتخابات پارلمانی عراق گفتمان فشار و تهدید را به اوج رسانده، اما واقعیت میدانی عراق نشان می‌دهد که تصمیم نهایی در دست مردم و نیروهای سیاسی داخلی است. تجربه سال‌های گذشته ثابت کرده که مداخلات خارجی اگرچه ممکن است مسیر تشکیل دولت را پیچیده کند، اما توانایی تحمیل کامل اراده خارجی بر ساختار سیاسی عراق را ندارد. در آستانه برگزاری انتخابات، پیام بغداد به واشنگتن روشن است؛ عراق می‌خواهد روابط خود با همه کشورها ازجمله آمریکا را بر پایه احترام متقابل و منافع مشترک حفظ کند، اما اجازه نخواهد داد تصمیمات حیاتی کشور در خارج از مرزها گرفته شود.

محمدصالح صدقیان: مناسبات تهران-بغداد با هر نتیجه انتخابات تغییر نمی‌کند

پیرو نکات یادشده، محمدصالح صدقیان در تحلیل روند انتخابات پارلمانی عراقی، مناسبات سیاسی این کشور و آینده حشدالشعبی و روابط تهران-بغداد ابتدا به ساکن به عملیات «طوفان الاقصی» در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ و فضای پس از آن رجوع می‌کند که به باور او، «شکل تازه‌ای به کل مناسبات منطقه و به‌خصوص عراق داده است». تحلیلگر ارشد جهان عرب در گفت‌وگو با «شرق» معتقد است: «تحولات پس از این عملیات، به‌مراتب عمیق‌تر و اثرگذارتر از سقوط صدام حسین بوده و امروز، هر تصمیمی در بغداد، بازتاب مستقیم دگرگونی‌های ژئوپلیتیکی در سراسر خاورمیانه است». رئیس مرکز عربی مطالعات ایران می‌گوید: «آمریکایی‌ها اکنون در سه محور اصلی می‌کوشند تا عراق را در مسیر مطلوب خود قرار دهند؛ نخست، پیشبرد طرح «پیمان ابراهیم» در جغرافیای جدید منطقه؛ دوم، تعیین تکلیف ساختار و نقش نیروهای «حشدالشعبی» و سوم، جهت‌دهی به روابط آینده تهران و بغداد». به باور صدقیان، «واشنگتن در روزها و هفته‌های آینده کوششی فشرده را برای هم‌راستاکردن دولت آینده عراق با سیاست‌های خود آغاز خواهد کرد». تحلیلگر مسائل غرب آسیا توضیح می‌دهد: «تا زمان برگزاری انتخابات و مشخص‌شدن نتایج آن، مارک ساوایا، مشاور دونالد ترامپ در امور عراق، به بغداد سفر نخواهد کرد، اما بلافاصله پس از اعلام نتایج، مأموریت او آغاز می‌شود». از دید صدقیان، «ساوایا قرار است در دیدار با رهبران گروه‌های سیاسی عراقی، شروط و چارچوب‌های مورد نظر واشنگتن را برای تشکیل دولت جدید اعلام کند؛ ازجمله مسئله روابط با ایران، سیاست نفتی و جایگاه نیروهای مقاومت در ساختار دولت آینده». این کارشناس در ادامه به سطحی بالاتر از هماهنگی میان واشنگتن و متحدانش اشاره می‌کند و از دیدگاه او، «پس از مأموریت ساوایا، جارد کوشنر، داماد ترامپ و مسئول پیگیری پرونده پیمان ابراهیم در دولت آمریکا، احتمالا همراه با استیو ویتکاف به عراق سفر خواهند کرد تا درمورد پیوستن بغداد به این پیمان با مقامات منتخب جدید رایزنی کند». اما این روند، به گفته صدقیان، مشروط به چند تحول مهم منطقه‌ای است. او تبیین و تشریح کرد: «تا زمانی که دیدار احمد الشرع، رئیس‌جمهور موقت سوریه، با ترامپ در واشنگتن نهایی نشود و فشار احتمالی برای پیوستن دمشق به پیمان ابراهیم مشخص نشود، آمریکا درباره ورود به پرونده عراق تصمیم نهایی را نخواهد گرفت. در گام بعد، سفر ۱۸ نوامبر محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، به واشنگتن بسیار تعیین‌کننده است؛ چراکه اگر

ریاض مسیر همراهی با پیمان ابراهیم را به شکل رسمی باز کند، آن‌گاه عراق نیز در اولویت بعدی آمریکا قرار خواهد گرفت». به باور تحلیلگر ارشد مسائل عراق، «این تحرکات تازه دولت ترامپ در چارچوب پروژه‌ای گسترده‌تر است که هدف آن بازآرایی مناسبات منطقه‌ای به سود آمریکا و اسرائیل و محدودکردن نقش ایران در محیط پیرامونی خود است». رئیس مرکز عربی مطالعات ایران با لحنی محتاطانه به «شرق» می‌گوید: «عراق از نظر جغرافیایی و مذهبی در نقطه تلاقی این معادلات قرار دارد، اما واشنگتن باید بداند که بغداد امروز دیگر عراق سال ۲۰۰۳ نیست. با وجود همه فشارها، هیچ دولتی در عراق نمی‌تواند پیوندهای استراتژیک و عمیق خود با تهران را قطع کند». در محور دوم گفت‌وگو، یعنی تعیین تکلیف حشدالشعبی، صدقیان به‌وضوح از افزایش فشارهای آمریکا سخن می‌گوید و به اذعان او، «از چند ماه پیش از انتخابات، دولت محمد شیاع السودانی هدف فشارهای مستمر سیاسی و امنیتی واشنگتن قرار گرفته است؛ فشارهایی که با هدف تغییر ساختار حشدالشعبی و ادغام تدریجی آن در نیروهای مسلح رسمی عراق طراحی شده است». تحلیلگر ارشد جهان عرب تأکید می‌کند: «آمریکایی‌ها به‌روشنی اعلام کرده‌اند که تا تعیین تکلیف نهایی حشدالشعبی، هیچ تعاملی در سطح استراتژیک با دولت بغداد نخواهند داشت. این یعنی دولت آینده، صرف‌نظر از آنکه چه کسی نخست‌وزیر شود، در نقطه آغاز کار خود با این پرونده درگیر خواهد بود. احتمالا همه مناسبات سیاسی، اقتصادی و امنیتی دولت آینده عراق حول همین موضوع تعریف می‌شود». بااین‌حال، صدقیان معتقد است «این فشارها الزاما به معنای موفقیت واشنگتن نیست». او با تأکید بر پیچیدگی‌های صحنه داخلی عراق تأکید دارد: «حشدالشعبی امروز بخشی از ساختار رسمی دفاعی عراق است و حذف یا تضعیف آن نه از نظر قانونی و نه از نظر میدانی ممکن نیست. حتی نخست‌وزیری که نزدیک‌ترین رابطه را با واشنگتن داشته باشد، نمی‌تواند این نیرو را نادیده بگیرد، چون بخش مهمی از امنیت عراق در دست همین نیروهاست». در بخش پایانی گفت‌وگو، موضوع روابط ایران و عراق و چشم‌انداز پیش‌رو مطرح می‌شود که صدقیان در این زمینه نگاهی محتاطانه، اما واقع‌گرایانه دارد. او تصریح می‌کند: «مناسبات تهران و بغداد حاصل مجموعه‌ای از پیوندهای تاریخی، مذهبی، اقتصادی و امنیتی است که با فشار سیاسی خارجی قابل تغییر نیست». به زعم او، «چه محمد شیاع السودانی بتواند با کسب اکثریت کرسی‌ها دوباره نخست‌وزیر شود، چه نوری المالکی یا چهره‌ای دیگر به قدرت برسد، ساختار روابط دو کشور اساسا به‌گونه‌ای شکل گرفته که در هر صورت، ثبات نسبی خود را حفظ می‌کند». صدقیان نتیجه می‌گیرد: «آمریکا ممکن است بتواند فضای سیاسی بغداد را برای مدتی تحت فشار قرار دهد، اما نه می‌تواند معادلات داخلی عراق را از محور استقلال خارج کند و نه قادر است پیوند تهران و بغداد را به‌سادگی از هم بگسلد. عراق امروز بخشی از واقعیت ژئوپلیتیک جدید خاورمیانه است؛ واقعیتی که پس از طوفان الاقصی، دیگر با معادلات گذشته قابل توضیح نیست».

آگهی مزایده

شرکت بهره برداری و مدیریت پتروپارس آریا کیش در نظر دارد دو دستگاه خودرو سواری خود را در شهرستان تهران با شرایط ذیل از طریق مزایده عمومی به فروش برساند:

ردیف	شرح	رنگ	مدل	مبلغ سپرده
۱	خودرو پژو پارس	سفید-روغنی	۱۳۹۴	۵ درصد مبلغ پیشنهادی
۲	سمند EF7	سفید-روغنی	۱۳۹۷	

۱- بازدید: زمان بازدید روزهای سه شنبه و چهارشنبه مورخ ۲۱و۱۴۰۴/۰۸/۲۰ در محل دفتر شرکت بهره برداری و مدیریت پتروپارس آریا کیش به آدرس تهران، سعادت آباد، میدان فرهنگ، ساختمان پتروپارس، امور پشتیبانی شرکت POMC می باشد.

۲- تضمین شرکت در مزایده: مزایده گران مکلفند به منظور تضمین شرکت در مزایده، یک فقره چک صیادی ثبت شده در سامانه صیاد به میزان ۵ درصد مبلغ پیشنهادی را به همراه پیشنهاد قیمت در یک پاکت دربسته تسلیم نمایند.

شناسه ملی شرکت : ۱۰۸۶۱۵۷۶۱۸۴

شماره حساب بانک تجارت شعبه مرکزی کنگان: ۲۶۳۸۰۷۴۴۷۰

۳- آخرین مهلت و محل تحویل پیشنهادات: متقاضیان در صورت تمایل شرکت در مزایده می توانند پیشنهاد خود را به صورت کتبی به همراه چک تضمین شرکت در مزایده، هر دو در پاکت در بسته حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۶ به واحد امور حقوقی و قراردادها این شرکت به آدرس تهران-سعادت آباد، بلوار فرهنگ ، خیابان داود رشیدی ، ساختمان اصلی پتروپارس طبقه دوم تحویل نمایند- شماره تماس ۰۲۱۲۹۴۴۵۴۸۴-۰۲۱۲۹۴۴۳۲۶۹

روابط عمومی و امور بین الملل
گروه پتروپارس

نوبت اول

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه و شهرسازی
اداره کل راه و شهرسازی استان لرستان

آگهی مزایده عمومی شماره ۱۴۰۴/۱۳
مربوط به یک ساختمان مسکونی
به مساحت ۲۲۰ متر مربع واقع در شهرستان پلدختر

متقاضیان می بایست جهت دریافت فهرست مشخصات و سایر اطلاعات قطعات مذکور، فرم شرایط شرکت در مزایده و برگه پیشنهاد قیمت به پایگاه اینترنتی سامانه تدارکات الکترونیک دولت به نشانی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

کلیه متقاضیانی که قصد شرکت در مزایده را دارند لازم است نسبت به تهیه توکن از طریق مقتضی اقدام و سپس اسناد مزایده را از طریق سامانه مذکور دریافت نمایند.

بدیهی است ارسال هرگونه درخواست یا پیشنهادی خارج از سامانه مذکور پذیرفته نخواهد بود.

- **تاریخ انتشار آگهی در سامانه:** ۱۴۰۴/۰۸/۱۸
- **مهلت بازدید:** ۱۴۰۴/۰۸/۱۹ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۵
- **مهلت ارسال پیشنهاد:** ۱۴۰۴/۰۸/۱۸ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۵ تا ساعت ۱۴ **روز بازگشایی:** ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ و **زمان اعلام برنده:** ۱۴۰۴/۰۹/۱۷
- **مهلت دریافت اسناد از سامانه :** تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۱

شناسه آگهی : ۲۰۴۴۰۹۷
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۸/۱۸
نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۱۹

روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی استان لرستان
۲۹۸۵